

РЕШЕНИЕ

№ 3356

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1928** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП [населено място], против Решение от 30.12.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 18-ти състав по НАХД № 9666/2019г., с което е отменено Наказателно постановление № 320530-0201870/22.02.2018г. издадено от Началник на Сектор „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на К. М. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК за нарушение на чл. 13, ал. 2, т. 5 от ДОПК.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да потвърди издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен се представлява от юрисконсулт Й., който моли съда да уважи депозираната касационна жалба по изложените в нея доводи и аргументи, като отмени оспорения съдебен акт и потвърди издаденото наказателно постановление

Ответникът – К. М. К., редовно уведомен, се представлява от адвокат С., който

поддържа депозирания отговор по предявената касационна жалба, като от съда иска да остави в сила решението на СРС.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор М.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол е Решение от 30.12.2020 г., постановено по НАХД №9666/2019 г. на Софийски районен съд. Със съдебния акт е отменено Наказателно постановление № 320530-0201870/22.02.2018г. на Началник на Сектор „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на осн. чл. 278б, ал.1 от ДОПК на К. М. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв.

Производството пред СРС е образувано след Решение № 3869/07.06.2019 г., постановено по КНАХД № 3081/2019 г. по описа на АССГ, с което е отменено Решение №39193/13.02.2019 г., постановено по НАХД № 8343/2018 г. по описа на СРС и делото е върнато за разглеждане от друг съдебен състав.

Установява се по делото, че на 07.12.2017 г. на ГКПП – Кулата е извършен фискален контрол върху стоки с висок фискален риск – 19 800 кг. маслини. Същите са превозвани в товарен автомобил марка „Рено“ с ДК [рег.номер на МПС] и ремарке с ДК [рег.номер на МПС] по релация Гърция – А., като водачът на товарния автомобил – К. М. К. е декларирал, че стоката ще напусне страната през ГКПП пристанище Б. на 12.12.2017 г., а преди това ще бъде претоварена в друго превозно средство на адрес [населено място], [улица] дата и час на пристигане 08.12.2017 г., 09:00 часа. При извършения фискален контрол на ГКПП - Кулата служители на НАП поставят на превозното средство в 22:39 часа техническо средство за контрол, представляващо пломба с № 0326135. Извършените действия на инспекторите по приходите на ГКПП – Кулата са обективирани в Протокол за поставяне на техническо средство за контрол при преминаване на стоки с висок фискален риск през територията на Република България № 010100754783_1/07.12.2017 г., който е подписан от К. М. К.. Последният е декларирал, че е запознат с процедурата по поставяне и отстраняване на техническото средство за контрол върху транспортното средство, както и със задълженията за превоз и доставка на стоките, подлежащи на фискален контрол.

На 08.12.2017 г. инспектори по приходите в дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, посетили посочения от К. М. К. адрес за претоварване на стоката, обект на фискален контрол, а именно склада на [фирма], находящ се в [населено място], [улица], при което установили, че водачът на товарен автомобил марка „Рено“ с ДК [рег.номер на МПС] - К. М. К. не е запазил целостта на техническото средство за контрол – пломба, като същата била счупена и отстранена от транспортното средство. В тази връзка срещу К. М. К. е съставен АУАН №0201870/08.12.2017 г. АУАН е

връчен на К. М. К. на 08.12.2017 г.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП №320530-0201870/22.02.2018 г., с което на К. М. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК за нарушение на чл. 13, ал. 2, т. 5 от ДОПК.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От събрания по делото доказателствен материал, настоящият съдебен състав, намира, че така издаденото НП е незаконосъобразно, като съображенията в тази насока са следните:

Съгласно чл. 4 от СМР Конвенцията, ЧМР Товарителницата е доказателство за сключване, изпълнението и други условия за договора за международен автомобилен превоз на товари, тъй като „договорът за превоз се установява с товарителницата“. В конкретния случай такава Товарителница е съставена на 07.12.2017 г. в [населено място], Гърция, и съгласно същата, стоката, предмет на осъществения от приходните органи фискален контрол на 08.12.2017 г. е обект на международен автомобилен превоз на товари по релация Гърция – А.. От доказателствата по делото се установява, че видно от Митническа декларация № 17GREX370200054925/07.12.2017 г., издадена във В., Гърция, обект на извършения международен автомобилен превоз, превозваната стока е под митнически режим. Съгласно чл. 158, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 09.10.2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза: „Всички стоки, предназначени да бъдат поставени под митнически режим с изключение на режим свободна зона, се обхващат от митническа декларация, подходяща за конкретния режим“. По силата на чл. 158, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., „Съюзни стоки, декларирани за износ, вътрешен съюжен транзит или пасивно усъвършенстване, са под митнически надзор от момента на приемането на декларацията, посочена в Параграф 1, до извеждането им от митническата територия на Съюза или изоставянето им в полза на държавата, или унищожаването им, или до анулирането на митническата декларация“.

Безспорно в настоящия случай се установява, че процесната стока в случая е била придружена от Митническа декларация № 17GREX370200054925/07.12.2017 г., издадена в [населено място], Гърция. Тази декларация по своята същност представлява „Експортна декларация за износ“, видно от заглавието и съдържанието на самата декларация и в тази връзка това доказва, че процесната стока е декларирана за износ, поради което като такава стока представлява стока под митнически режим от момента на приемане на декларацията до момента на извеждане на стоката от митническата територия на ЕС. Следователно, докато стоката не напусне митническата територия на ЕС, то тя е под митнически режим. В тази връзка неоснователни са доводите на касационния жалбоподател, че от момента на напускане на стоката от територията на Гърция, същата не е под митнически режим.

Чл. 269, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на ЕС, определя, че съюзните стоки, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на ЕС, се поставят под режим износ. Предвид, което след като процесната стока е обект на международен автомобилен превоз по релация Гърция – А., то същата е била предназначена да напусне митническата територия на ЕС, тъй като А. не е страна – членка на ЕС.

Съгласно разпоредбата на чл. 127а, ал. 3 от ДОПК, ал. 2, не се прилага за стоките под митнически режим по смисъла на приложимото митническо законодателство и разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-2/30.01.2014г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България и изискванията към фискалните контролни пунктове – „на фискален контрол подлежи движението на всички стоки с висок фискален риск, независимо от мястото на получаване/разтоварване на стоката – територията на страната, територията на друга държава-членка на ЕС, или територията на трета страна“. Видно от ал. 2 на цитираната норма, ал. 1 не се прилага за стоки под митнически режим. Следователно органът по приходите в качеството си на административен орган, не е разполагал с правомощията да осъществява фискален контрол върху процесната стока, тъй като същата е стока под митнически режим и не подлежи на фискален контрол.

Следователно, въззивния съд правилно е отменил издаденото НП като незаконосъобразно.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 30.12.2020г. на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав по нахд № 9666/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: